

ความเชื่อมั่นของประชาชนต่อการจัดการความปลอดภัยใน ชีวิตและทรัพย์สินของเทศบาลนครรังสิต Public Confidence in Life and Property Safety Management in Rangsit Municipality

สุรชัย ปัญญาวรกุล* พชร ล้นทัด**

Surachai Panyavutworakul* Patchara Santad**

Received : 22 July 2020 / Revised : 30 September 2020 / Accepted : 2 December 2020

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้ศึกษาถึง ความเชื่อมั่นของประชาชนต่อการจัดการความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน และวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับความเชื่อมั่นต่อการจัดการความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของเทศบาลนครรังสิต โดยใช้แบบสอบถามกับประชากรตัวอย่างแบบสะดวกจำนวน 380 คน

ผลการวิจัย พบว่า (1) ในภาพรวมประชาชนมีความเชื่อมั่นต่อการจัดการความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของเทศบาลนครรังสิตในระดับมากทั้ง 3 ด้าน (ด้านการจัดการความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ด้านการให้บริการของเจ้าหน้าที่ในการจัดการความปลอดภัย และด้านการให้ความรู้เกี่ยวกับการดูแลความปลอดภัย) (2) ในด้านปัจจัยส่วนบุคคล กลุ่มผู้มีอายุ 18-29 ปี และกลุ่มอาชีพนักเรียน-นักศึกษา มีความเชื่อมั่นอยู่ในระดับปานกลาง แตกต่างจากกลุ่มอายุและกลุ่มอาชีพอื่นๆที่มีความเชื่อมั่นอยู่ในระดับมาก

ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย การพัฒนาในเรื่องของการจัดการความปลอดภัย ควรเพิ่มเทคโนโลยีที่ใช้ในการป้องกันภัยต่างๆ เช่น กล้อง CCTV สัญญาณเตือนภัยต่างๆ การบังคับใช้กฎหมายอย่างเคร่งครัด การให้ความรู้แก่ประชาชน รวมถึงการมีส่วนร่วมเพื่อสร้างความเข้มแข็ง

คำสำคัญ : ความเชื่อมั่น / การจัดการความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน / เทศบาลนครรังสิต

*หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการความปลอดภัย คณะตำรวจศาสตร์ โรงเรียนนายร้อยตำรวจ

**รศ.พ.ต.ท.ดร., ที่ปรึกษาหลักวิทยานิพนธ์ คณะตำรวจศาสตร์ โรงเรียนนายร้อยตำรวจ

*Master of Public Administration, Program in Security Management, Faculty of Police Science, Royal Thai Police Cadet Academy

**Assoc.Prof.Pol.Lt.Col.Dr., Thesis Advisor, Faculty of Police Science, Royal Thai Police Cadet Academy

Abstract

This research aimed to explore the impact of demographic factors related to public confidence in life and property safety among its constituent. This study used a quantitative approach for collect data from 380 respondents with accidental sampling design.

Firstly, the research result revealed that average public confidence is high in all 3 aspects: safety management, service providers and knowledge sharing among citizen system. Secondly, the public confidence is affected by demographic factors; 18-29 age group; and student occupation have moderate on public confidence, different from all other demographic factors.

Security Management could be improved, more 24-hour CCTV and modern alarms, strict law enforcement, knowledge-sharing for the public, engaging people to work with the staff is important that will eventually strengthen the community

Keywords : confidence / life and property safety management / Rangsit Municipality

บทนำ

การเปลี่ยนแปลงทางด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง และเทคโนโลยีอย่างรวดเร็วส่งผลให้สังคมมีความซับซ้อนในเชิงโครงสร้างและกระบวนการจัดการมากขึ้น เกิดผลกระทบต่อการดำเนินชีวิต เช่น ปัญหาอาชญากรรมในเมืองใหญ่ ทำลายความเชื่อมั่นที่มีต่อรัฐ หากผู้มีอำนาจรับผิดชอบไม่สามารถจัดการปัญหาดังกล่าวได้ (พนมศักดิ์ วิสัยเลิศ, 2553) เหตุนี้ เมื่อนุชนต้องตกอยู่ในภาวะอันตรายจึงได้พัฒนากลไกเพื่อจะป้องกันตนเองหรือเรียกว่า การจัดการความปลอดภัย (มานะชัย อันนุ, 2545) จากการพัฒนาเติบโตทางเศรษฐกิจอย่างรวดเร็วของกรุงเทพ เกิดการขยายตัวทั้งทางปริมาณและอัตราความหนาแน่นของจำนวนประชากรในพื้นที่ชุมชนชั้นใน และกระจายออกโดยรอบเป็นชุมชนชานเมือง และชุมชนโดยรอบปริมาณผล ส่งผลให้จังหวัดใกล้เคียงเกิดชุมชนเมืองใหม่ จนมีขนาดจัดตั้งเป็นเทศบาลเมือง และเทศบาลนครโดยลำดับ เป็นการกระจายอำนาจการปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อให้ประชาชนได้เข้ามามีส่วนร่วมในการปกครองตนเอง เพื่อสนองตอบต่อความต้องการของชุมชน

ในบรรดาชุมชนปริมาณที่มีอัตราการขยายตัวอย่างต่อเนื่องที่น่าสนใจแห่งหนึ่ง คือ เทศบาลนครรังสิต จังหวัดปทุมธานี ทั้งนี้เทศบาลนครรังสิตได้รับการยกระดับจากเทศบาลเมืองเป็นเทศบาลนครเมื่อ พ.ศ.2554 ครอบคลุมพื้นที่ตำบลประชาธิปไตยทั้งตำบล มีเนื้อที่รวม 20.8 ตารางกิโลเมตร รังสิตนั้นเป็นศูนย์รวมของการบริการที่ตอบสนองความต้องการคนเมือง ไม่ว่าจะเป็นโรงเรียน มหาวิทยาลัยชื่อดัง โรงพยาบาล ห้างสรรพสินค้า ตลาดค้าส่งขนาดใหญ่ โรงงานอุตสาหกรรม รวมทั้งในอนาคตอันใกล้ยังจะมีโครงการขนาดใหญ่ เช่น รถไฟฟ้าสายสีแดง นอกจากนี้ จากสถิติประชากรในเขตเทศบาลนครรังสิต พบว่าในปี พ.ศ.2560 มีจำนวนประชากรที่อยู่อาศัยในเขตพื้นที่เทศบาลนครรังสิตตามทะเบียนบ้าน 79,766 คน และมีจำนวนที่อยู่อาศัย 54,404 หลังคาเรือน ทั้งนี้ สถิติดังกล่าวยังไม่นับรวมประชากรแฝงที่เข้ามาตั้งถิ่นฐานในพื้นที่โดยไม่ได้ย้ายภูมิลำเนาเข้ามาอยู่อย่างถูกต้องจำนวนมาก โดยเมื่อพิจารณาถึงจำนวนห้องพักซึ่งเป็นแหล่งที่พำนักอาศัยของประชากรแฝงในจังหวัดปทุมธานี พบว่าประชากรแฝงที่มีจำนวนอยู่มากที่สุดอาศัยอยู่ในเขตเทศบาล นครรังสิต คือ 145,064 คน (เทศบาลนครรังสิต, 2551)

จากเหตุผลดังกล่าวข้างต้นทำให้ผู้ศึกษาสนใจศึกษาเรื่อง “ความเชื่อมั่นของประชาชนต่อการจัดการความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของเทศบาลนครรังสิต” เพื่อต้องการทราบถึงความเชื่อมั่นของประชาชนที่มีต่อการจัดการด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของเทศบาลนครรังสิต และเพื่อศึกษาเปรียบเทียบความแตกต่างของปัจจัยส่วนบุคคลที่มีผลต่อความเชื่อมั่นในการจัดการความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของเทศบาลนครรังสิต

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อสำรวจความเชื่อมั่นของประชาชนต่อการจัดการความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของเทศบาลนครรังสิต

2. เพื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับความเชื่อมั่นต่อการจัดการความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของเทศบาลนครรังสิต

วิธีดำเนินการวิจัย

การดำเนินการวิจัยเรื่องความเชื่อมั่นของประชาชนต่อการจัดการความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของเทศบาลนครรังสิต โดยการวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) ที่ใช้ระเบียบวิธีการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey method) โดยใช้แบบสอบถามแบบ Self-reported questionnaire ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

การกำหนดประชากรกลุ่มเป้าหมายในครั้งนี้ศึกษาประชาชนทั่วไปที่อาศัยอยู่ในเขตเทศบาลนครรังสิต แรงงาน ผู้ประกอบอาชีพต่างๆ รวมถึงนักท่องเที่ยวและผู้สัญจรทั่วไป โดยใช้วิธีการสำรวจด้วยการสุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญ (Accidental Sampling) โดยผู้วิจัยพยายามเก็บตัวอย่างเท่าที่จะทำได้ตามที่มีอยู่หรือที่ได้รับความร่วมมือ ตัวอย่างที่ได้จึงเป็นกรณีที่เผอิญหรือยินดีให้ความร่วมมือหรืออยู่ในสถานที่หรือตกอยู่ในสภาวะดังกล่าวตามจำนวนที่ต้องการ ซึ่งจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในครั้งนี้ คือจำนวน 380 ตัวอย่าง โดยใช้วิธีการคำนวณจากสูตรของคอเครน (Cochran, 1963)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือสำหรับการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ ชุดแบบสอบถามเกี่ยวกับความเชื่อมั่นของประชาชนต่อการจัดการความปลอดภัยของเทศบาลนครรังสิต เพื่อสำรวจดูว่าประชาชนมีความเชื่อมั่นต่อการจัดการความปลอดภัยของเทศบาลนครรังสิตมากน้อยเพียงใด ซึ่งส่งผลกระทบต่อคุณภาพชีวิตของประชาชน โดยชุดแบบสอบถามเกี่ยวกับความเชื่อมั่นของประชาชนต่อการจัดการความปลอดภัยของเทศบาลนครรังสิต แบ่งแบบสอบถามออกเป็น 2 ส่วน คือ ส่วนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง ส่วนที่ 2 เป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scales) วัดระดับความเชื่อมั่นของประชาชน/นักท่องเที่ยว 3 ด้าน ได้แก่ การจัดการความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน การบริการของเจ้าหน้าที่ในการดูแลความปลอดภัย การให้ความรู้เกี่ยวกับการดูแลความปลอดภัย

การวิเคราะห์ข้อมูล

จากวัตถุประสงค์การวิจัยข้างต้น การวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัยมี ดังนี้ 1) การวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ในการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง ผลการดำเนินงานเกี่ยวกับการจัดการความปลอดภัยของเทศบาลนครรังสิต 2) การวิเคราะห์การเปรียบเทียบผลการศึกษาของตัวแปรนั้นใช้สถิติการทดสอบความแตกต่างความแปรปรวนของค่าเฉลี่ย (One-way ANOVA) ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับระดับการวัดของตัวแปรที่ต้องการศึกษา

ผลการวิจัย

ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง (ร้อยละ 56.8) ซึ่งความเกี่ยวข้องกับเทศบาลนครรังสิตพบว่า ส่วนใหญ่เข้ามาทำงาน/ประกอบอาชีพเป็นหลัก (ร้อยละ 59.5) รองลงมาคือเป็นคนพื้นเพดั้งเดิม และมีบ้านอยู่ในเขตเทศบาลนครรังสิต (ร้อยละ 28.7) และเป็นนักท่องเที่ยวหรือสัญจรไปมา (ร้อยละ 11.8)

มีช่วงอายุอยู่ระหว่าง 18-29 ปีมากที่สุด (ร้อยละ 32.1) รองลงมาคือช่วงอายุระหว่าง 40-49 ปี (ร้อยละ 27.1) ผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด ระบุว่ามีสัญชาติไทย นับถือศาสนาพุทธ (ร้อยละ 90.3) มีสถานภาพสมรสแล้ว (ร้อยละ 55.5) รองลงมาคือ โสด (ร้อยละ 30.0) จบการศึกษาระดับปริญญาตรี (ร้อยละ 55.5) รองลงมาคือต่ำกว่าปริญญาตรี (ร้อยละ 30.0)

ประกอบอาชีพธุรกิจส่วนตัว/ค้าขาย (ร้อยละ 35.5) รองลงมาคือพนักงาน/ลูกจ้างบริษัทเอกชน (ร้อยละ 29.5) เป็นนักเรียน/นักศึกษา (ร้อยละ 14.7) เป็นเกษตรกร (ร้อยละ 8.7) เป็นข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ (ร้อยละ 4.5) พนักงาน/ลูกจ้างหน่วยงานรัฐ (ร้อยละ 3.9) และแม่บ้าน/พ่อบ้าน (ร้อยละ 3.4) มีรายได้ต่ำกว่า 10,000 บาท (ร้อยละ 38.2) รองลงมาคือ 10,000-30,000 บาท (ร้อยละ 37.9) ถัดมาคือช่วง 30,001-50,000 บาท (ร้อยละ 15.5) และมากกว่า 50,000 บาท (ร้อยละ 8.4)

วัตถุประสงค์ข้อที่ 1 ความเชื่อมั่นของประชาชนต่อการจัดการความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของเทศบาลนครรังสิต

ร้อยละของระดับความเชื่อมั่นของประชาชน/นักท่องเที่ยว ในด้านการจัดการความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของเทศบาลนครรังสิต พบว่า ความเชื่อมั่นในเรื่องของการจัดการความปลอดภัยประชาชน มีความเชื่อมั่นในเรื่องเจ้าหน้าที่มีการตรวจเฝ้าระวังความสงบเรียบร้อยในพื้นที่ต่าง ๆ อย่างสม่ำเสมอมากที่สุด (ร้อยละ 62.1) รองลงมา คือ การมีเทคโนโลยีที่ทันสมัยในการป้องกันอาชญากรรม เช่น กล้องวงจรปิด สัญญาณเตือนภัย (ร้อยละ 60.5) ถัดมา คือ มีการจัดกำลังพลในการเฝ้าระวังเพิ่มมากขึ้น (ร้อยละ 59.5) มีการจัดสาธารณูปโภคอย่างทั่วถึงเพื่อป้องกันเหตุที่จะเกิดขึ้นได้ (ร้อยละ 58.2) ตามลำดับ ซึ่งประเด็นที่กล่าวมาทั้งหมดประชาชนระบุว่ามีความเชื่อมั่นอยู่ในระดับ เชื่อมั่นมาก

ร้อยละของระดับความเชื่อมั่นของประชาชน/นักท่องเที่ยว ในด้านความเชื่อมั่นในด้านการบริการของเจ้าหน้าที่ในการดูแลความปลอดภัย พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความเชื่อมั่นว่า การปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่มีความซื่อสัตย์และโปร่งใส (ร้อยละ 61.8) รองลงมาคือ มีความพร้อมในเรื่องของบุคลากร หรือเจ้าหน้าที่ในการรองรับปัญหาอาชญากรรม และดูแลความปลอดภัย (ร้อยละ 56.8) ถัดมา คือ การให้บริการด้วยความจริงใจ Service mind (ร้อยละ 55.8) และการให้บริการด้วยรวดเร็วและเป็นธรรม (ร้อยละ 55.5) ซึ่งประเด็นที่กล่าวมาทั้งหมดประชาชนระบุว่ามีความเชื่อมั่นอยู่ในระดับเชื่อมั่นมาก

ร้อยละของระดับความเชื่อมั่นของประชาชน/นักท่องเที่ยว ความเชื่อมั่นในด้านการให้ความรู้เกี่ยวกับเกี่ยวกับการดูแลความปลอดภัยผู้ตอบแบบสอบถามมีความเชื่อมั่นว่า มีการตั้งศูนย์ร้องเรียน

ตามจุดต่าง ๆ 24 ชม. มากที่สุด (ร้อยละ 61.8) รองลงมาคือมีสายด่วนปรึกษาปัญหาการจัดการและดูแลความปลอดภัย (ร้อยละ 59.5) ถัดมาคือการประชาสัมพันธ์ให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์แก่นักท่องเที่ยวและประชาชนทั่วไปรวมถึงการแจ้งเตือนอันตรายที่อาจจะเกิดขึ้น (ร้อยละ 57.9) และมีการฝึกอบรมเกี่ยวกับความปลอดภัย ให้แก่ประชาชนอย่างทั่วถึง (ร้อยละ 56.1) ตามลำดับ ซึ่งประเด็นที่กล่าวมาทั้งหมดประชาชนระบุว่ามีความเชื่อมั่นอยู่ในระดับ เชื่อมั่นมาก

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ยความเชื่อมั่นและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของประชาชน/นักท่องเที่ยวต่อการจัดการความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของเทศบาลนครรังสิต ด้านการจัดการความปลอดภัย

ประเด็นด้านการจัดการความปลอดภัย	$\bar{X}$	SD	แปลผล
1. เจ้าหน้าที่มีการตรวจเฝ้าระวังความสงบเรียบร้อยในพื้นที่ต่างๆ อย่างสม่ำเสมอ	3.83	0.700	เชื่อมั่นมาก
2. มีการจัดทำล้งพลในการเฝ้าระวังเพิ่มมากขึ้น	3.74	0.773	เชื่อมั่นมาก
3. มีมาตรการ และแผนการดำเนินงานในการช่วยเหลือประชาชนอย่างเข้มงวด	3.69	0.679	เชื่อมั่นมาก
4. มีการจัดสาธารณูปโภคอย่างทั่วถึงเพื่อป้องกันเหตุที่จะเกิดขึ้นได้	3.72	0.743	เชื่อมั่นมาก
5. การมีเทคโนโลยีที่ทันสมัยในการป้องกันอาชญากรรม เช่น กล้องวงจรปิด สัญญาณเตือนภัย	3.86	0.827	เชื่อมั่นมาก
6. กล้อง CCTV ตามจุดต่างๆ ของเทศบาลนครรังสิตไม่ชำรุดเสียหาย อยู่ในสภาพพร้อมใช้งาน	3.51	0.751	เชื่อมั่นมาก
7. จัดให้มีระบบรักษาความปลอดภัย จนเป็นธรรมเนียมปฏิบัติ	3.64	0.640	เชื่อมั่นมาก
8. การจัดการและดูแลสภาพแวดล้อมในเขตเทศบาลนครรังสิตให้ปลอดภัย	3.89	0.767	เชื่อมั่นมาก

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ยความเชื่อมั่นและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของประชาชน/นักท่งเกี่ยวข้องต่อการจัดการความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของเทศบาลนครรังสิต ด้านการบริการของเจ้าหน้าที่ในการดูแลความปลอดภัย

ด้านการบริการของเจ้าหน้าที่ในการดูแลความปลอดภัย	$\bar{X}$	SD	แปลผล
1.การให้บริการด้วยความจริงใจ Service mind	3.74	0.760	เชื่อมั่นมาก
2.การให้บริการด้วยรวดเร็วและเป็นธรรม	3.98	0.851	เชื่อมั่นมาก
3.การปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ที่มีความซื่อสัตย์และโปร่งใส	3.75	0.736	เชื่อมั่นมาก
4.เจ้าหน้าที่มี ความสามารถและทักษะในการแก้ไขปัญหา	4.02	0.852	เชื่อมั่นมาก
5.เจ้าหน้าที่มีบุคลิกภาพที่มีความน่าเชื่อถือและไว้วางใจได้	4.05	0.812	เชื่อมั่นมาก
6.เจ้าหน้าที่มีการบังคับใช้กฎหมายอย่างเคร่งครัด	3.51	0.779	เชื่อมั่นมาก
7.ประชาชนมีส่วนร่วมในการช่วยสอดส่องดูแลความปลอดภัยและการทำงานของเจ้าหน้าที่	3.58	0.757	เชื่อมั่นมาก
8.ความพร้อมในเรื่องของบุคลากร หรือเจ้าหน้าที่ในการรองรับปัญหา	3.64	0.719	เชื่อมั่นมาก

ตารางที่ 3 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความเชื่อมั่นของประชาชน/นักท่องเที่ยวยต่อการจัดการความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของเทศบาลนครรังสิต ด้านการให้ความรู้เกี่ยวกับเกี่ยวกับการดูแลความปลอดภัย

การให้ความรู้เกี่ยวกับเกี่ยวกับการดูแลความปลอดภัย	$\bar{X}$	SD	แปลผล
1.ตระหนักในการให้ความรู้เกี่ยวกับการจัดการความปลอดภัยอย่างสม่ำเสมอ	3.41	0.836	เชื่อมั่นปานกลาง
2.ฝึกอบรมเกี่ยวกับความปลอดภัยให้แก่ประชาชนอย่างทั่วถึง	3.56	0.792	เชื่อมั่นมาก
3.ประชาสัมพันธ์ให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์แก่นักท่องเที่ยว และประชาชนทั่วไป	3.86	0.757	เชื่อมั่นมาก
4.สร้างจิตอาสาในการร่วมปฏิบัติและฝึกงานร่วมเจ้าหน้าที่เพื่อสร้างความเข้มแข็ง	3.42	0.730	เชื่อมั่นปานกลาง
5.การตั้งศูนย์ร้องเรียนตามจุดต่างๆ 24 ชม.	3.76	0.899	เชื่อมั่นมาก
6.มีสายด่วนปรึกษาปัญหาการจัดการและดูแลความปลอดภัย	3.63	0.739	เชื่อมั่นมาก

วัตถุประสงค์ข้อที่ 2 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับความเชื่อมั่นต่อการจัดการความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของเทศบาลนครรังสิต

การวิเคราะห์ความแตกต่างความเชื่อมั่นของประชาชน ที่มีต่อการจัดการความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของเทศบาลนครรังสิต ตามปัจจัยส่วนบุคคล ด้านอายุ ด้านอาชีพ พบว่า ความเชื่อมั่นของประชาชนต่อการจัดการความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของเทศบาลนครรังสิต มีความแตกต่างกันตามปัจจัยส่วนบุคคลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (0.000) ผู้วิจัยจึงได้ทำการศึกษาเปรียบเทียบ ความแตกต่างดังกล่าวเป็นรายคู่ตามวิธีการของ Scheffe Test

การวิเคราะห์ความแตกต่างเป็นรายคู่ของปัจจัยด้านอายุกับความเชื่อมั่นของประชาชนต่อการจัดการความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของเทศบาลนครรังสิต กลุ่มผู้มีอายุ 18-29 ปี มีความเชื่อมั่นต่อการจัดการความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของเทศบาลนครรังสิตแตกต่างไปจากกลุ่มอายุอื่น ซึ่งได้แก่กลุ่มผู้ที่มีอายุ 18-29 ปี, 30-39 ปี, 40-49 ปี, 50-59 ปี, 60 ปีขึ้นไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ทั้งในเรื่องการจัดการความปลอดภัย และเรื่องการให้ความรู้เกี่ยวกับการดูแลความปลอดภัย คือ มีความเชื่อมั่นอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}$ =3.38, $\bar{X}$ =3.37) ซึ่งแตกต่างไปจากกลุ่มอื่นที่มีความเชื่อมั่นอยู่ในระดับมาก

การวิเคราะห์ความแตกต่างเป็นรายคู่ของปัจจัยด้านอาชีพกับความเชื่อมั่นของประชาชนต่อการจัดการความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของเทศบาลนครรังสิต พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียน/นักศึกษา มีความเชื่อมั่นต่อการจัดการความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของเทศบาลนครรังสิตแตกต่างไปจากผู้ประกอบอาชีพอื่น ซึ่งได้แก่อาชีพเกษตร ข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ พนักงาน/ลูกจ้างหน่วยงานรัฐ ค้าขาย พนักงาน/ลูกจ้างบริษัทเอกชน และอาชีพแม่บ้าน/พ่อบ้าน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ทั้งในเรื่องการจัดการความปลอดภัย เรื่องการให้บริการของเจ้าหน้าที่ และเรื่องการให้ความรู้เกี่ยวกับ ความปลอดภัย คือ นักเรียน/นักศึกษา มีความเชื่อมั่นอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.38$, $\bar{X}=3.25$, $\bar{X}=3.40$) ในขณะที่ผู้ประกอบอาชีพอื่น มีความเชื่อมั่นอยู่ในระดับมาก

การวิเคราะห์ความแตกต่างเป็นรายคู่ของปัจจัยด้านสถานภาพสมรสกับความเชื่อมั่นของประชาชนต่อการจัดการความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของเทศบาลนครรังสิต พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีสถานภาพหย่าร้างและแยกกันอยู่ มีความเชื่อมั่นแตกต่างไปจากกลุ่มโสดและสมรส อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ในเรื่องการจัดการความปลอดภัย ($\bar{X}=3.78$, $\bar{X}=3.85$, $\bar{X}=4.20$) และเรื่องการให้ความรู้เกี่ยวกับการดูแลความปลอดภัย ($\bar{X}=3.74$, $\bar{X}=3.69$, $\bar{X}=3.79$) โดยเป็นความแตกต่างในเชิงสถิติ แต่ไม่มีความแตกต่างกันเชิงเนื้อหา เนื่องจากเป็นกลุ่มความเชื่อมั่นในระดับมาก

การวิเคราะห์ความแตกต่างเป็นรายคู่ของปัจจัยด้านระดับการศึกษากับความเชื่อมั่นของประชาชนต่อการจัดการความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของเทศบาลนครรังสิต พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาสูงกว่าระดับปริญญาตรี มีความเชื่อมั่นแตกต่างไปจากกลุ่มผู้ที่มีการศึกษาระดับต่ำกว่าปริญญาตรี และระดับปริญญาตรีอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ในเรื่องของการจัดการความปลอดภัย ($\bar{X}=3.78$, $\bar{X}=3.85$, $\bar{X}=4.21$) โดยเป็นความแตกต่างในเชิงสถิติ แต่ไม่มีความแตกต่างกันเชิงเนื้อหา เนื่องจากเป็นกลุ่มความเชื่อมั่นในระดับมาก

การวิเคราะห์ความแตกต่างเป็นรายคู่ของปัจจัยด้านรายได้กับความเชื่อมั่นของประชาชนต่อการจัดการความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของเทศบาลนครรังสิต พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ตั้งแต่ 30,001-50,000 บาท และมีรายได้มากกว่า 50,000 บาทขึ้นไป มีความเชื่อมั่นแตกต่างไปจากกลุ่มผู้ที่มีรายได้ต่ำกว่า 10,000 และ 10,001-30,000 บาท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ทั้งในเรื่องของการจัดการความปลอดภัย ($\bar{X}=3.79$, $\bar{X}=4.10$, $\bar{X}=4.19$) การให้บริการของเจ้าหน้าที่ ($\bar{X}=3.78$, $\bar{X}=4.06$, $\bar{X}=4.20$) และเรื่องของการให้ความรู้เกี่ยวกับความปลอดภัย ($\bar{X}=3.62$, $\bar{X}=3.90$, $\bar{X}=4.08$) โดยเป็นความแตกต่างในเชิงสถิติ แต่ไม่มีความแตกต่างกันเชิงเนื้อหา เนื่องจากเป็นกลุ่มความเชื่อมั่นในระดับมาก

สรุปและอภิปรายผล

วัตถุประสงค์ข้อที่ 1 ความเชื่อมั่นของประชาชนต่อการจัดการความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของเทศบาลนครรังสิต

จากผลการวิเคราะห์ค่าร้อยละความเชื่อมั่นของประชาชน/นักท่องเที่ยวต่อการจัดการความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของเทศบาลนครรังสิต พบว่าในเรื่องของการจัดการความปลอดภัยประชาชนมีความเชื่อมั่นในเรื่องเจ้าหน้าที่มีการตรวจเฝ้าระวังความสงบเรียบร้อยในพื้นที่ต่างๆ อย่างสม่ำเสมอมากที่สุด (ร้อยละ 62.1) รองลงมาคือ การมีเทคโนโลยีที่ทันสมัยในการป้องกันอาชญากรรม เช่น กล้องวงจรปิด สัญญาณเตือนภัย (ร้อยละ 60.5) ถัดมา คือ มีการจัดกำลังพลในการเฝ้าระวังเพิ่มมากขึ้น (ร้อยละ 59.5) มีการจัดสาธารณูปโภคอย่างทั่วถึงเพื่อป้องกันเหตุที่จะเกิดขึ้นได้ (ร้อยละ 58.2) ตามลำดับ ซึ่งประเด็นที่กล่าวมาทั้งหมดประชาชนระบุว่ามีความเชื่อมั่นอยู่ในระดับเชื่อมั่นมาก

เมื่อทำการทดสอบค่าเฉลี่ยแยกรายประเด็นเกี่ยวกับความความเชื่อมั่นของประชาชน/นักท่องเที่ยวต่อการจัดการความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของเทศบาลนครรังสิตพบว่า ประเด็นที่ผู้ตอบแบบสอบถามให้ความเชื่อมั่นมากที่สุดได้แก่ การจัดการและดูแลสภาพแวดล้อมในเขตเทศบาลนครรังสิตให้ปลอดภัย ($\bar{X}=3.89$, $SD=0.767$) รองลงมาคือ การมีเทคโนโลยีที่ทันสมัยในการป้องกันอาชญากรรม เช่น กล้องวงจรปิด สัญญาณเตือนภัย ($\bar{X}=3.86$, $SD=0.827$) ถัดมาเจ้าหน้าที่มีการตรวจเฝ้าระวังความสงบเรียบร้อยในพื้นที่ต่างๆ อย่างสม่ำเสมอ ($\bar{X}=3.83$, $SD=0.700$) และ มีการจัดกำลังพลในการเฝ้าระวังเพิ่มมากขึ้น ($\bar{X}=3.74$, $SD=0.743$) ซึ่งประเด็นทั้งหมดมีคะแนนอยู่ในระดับของการมีความเชื่อมั่นอยู่ในระดับเชื่อมั่นมาก

ด้านการให้บริการของเจ้าหน้าที่ในการจัดการและดูแลความปลอดภัย

ด้านการบริการของเจ้าหน้าที่ในการดูแลความปลอดภัย พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความเชื่อมั่นว่า การปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่มีความซื่อสัตย์และโปร่งใส (ร้อยละ 61.8) รองลงมาคือ มีความพร้อมในเรื่องของบุคลากร หรือเจ้าหน้าที่ในการรองรับปัญหาอาชญากรรม และดูแลความปลอดภัย (ร้อยละ 56.8) ถัดมาคือการให้บริการด้วยความจริงใจ Service mind (ร้อยละ 55.8) และการให้บริการด้วยรวดเร็วและเป็นธรรม (ร้อยละ 55.5) ซึ่งประเด็นที่กล่าวมาทั้งหมดประชาชนระบุว่ามีความเชื่อมั่นอยู่ในระดับ เชื่อมั่นมาก

เมื่อทำการทดสอบค่าเฉลี่ยแยกรายประเด็นเกี่ยวกับความความเชื่อมั่นของประชาชน/นักท่องเที่ยวต่อการจัดการความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของเทศบาลนครรังสิตพบว่า ประชาชนเชื่อมั่นว่า เจ้าหน้าที่มีบุคลิกภาพที่มีความน่าเชื่อถือและไวใจได้มากที่สุด ($\bar{X}=4.05$, $SD=0.812$) รองลงมาคือ เจ้าหน้าที่มีความรู้ ความสามารถ และทักษะในการแก้ไขปัญหา ($\bar{X}=4.02$, $SD=0.852$)

ถัดมาได้แก่ การให้บริการด้วยรวดเร็วและเป็นธรรม ($\bar{X}=3.98$, $SD=0.851$) และการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่มีความซื่อสัตย์และโปร่งใส ($\bar{X}=3.75$, $SD=0.736$) ซึ่งประเด็นทั้งหมดมีคะแนนอยู่ในระดับของการมีความเชื่อมั่นอยู่ในระดับ เชื่อมั่นมาก

ด้านการให้ความรู้เกี่ยวกับการดูแลความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

ด้านการให้ความรู้เกี่ยวกับการดูแลความปลอดภัยผู้ตอบแบบสอบถามมีความเชื่อมั่นว่า มีการตั้งศูนย์ร้องเรียนตามจุดต่างๆ 24 ชม. มากที่สุด (ร้อยละ 61.8) รองลงมาคือมีสายด่วนปรึกษา

ปัญหาการจัดการและดูแลความปลอดภัย (ร้อยละ 59.5) ถัดมาคือการประชาสัมพันธ์ให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์แก่นักท่องเที่ยว และประชาชนทั่วไปรวมถึงการแจ้งเตือนอันตรายที่อาจเกิดขึ้น(ร้อยละ 57.9) และมีการฝึกอบรมเกี่ยวกับความปลอดภัยให้แก่ประชาชนอย่างทั่วถึง (ร้อยละ 56.1) ตามลำดับ ซึ่งประเด็นที่กล่าวมาทั้งหมดประชาชนระบุว่ามีความเชื่อมั่นอยู่ในระดับเชื่อมั่นมาก

เมื่อทำการทดสอบค่าเฉลี่ยแยกราชประเทศเกี่ยวกับความเชื่อมั่นของประชาชน/นักท่องเที่ยวต่อการจัดการความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของเทศบาลนครรังสิตพบว่า ประชาชนเชื่อมั่นว่าหน่วยงานเทศบาลนครรังสิตประชาสัมพันธ์ให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์แก่นักท่องเที่ยว และประชาชนทั่วไปมากที่สุด ($\bar{X}=3.86$, $SD=0.757$) รองลงมาคือ การตั้งศูนย์ร้องเรียนตามจุดต่างๆ 24 ชม. ($\bar{X}=3.76$, $SD=0.899$) ถัดมาได้แก่ มีสายด่วนปรึกษาปัญหาการจัดการและดูแลความปลอดภัย ($\bar{X}=3.63$, $SD=0.739$) และฝึกอบรมเกี่ยวกับความปลอดภัยให้แก่ประชาชนอย่างทั่วถึง ($\bar{X}=3.56$, $SD=0.792$)

วัตถุประสงค์ข้อที่ 2 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับความเชื่อมั่นต่อการจัดการความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของเทศบาลนครรังสิต

ปัจจัยทางด้านอายุ จะเห็นได้ว่า กลุ่มตัวอย่างหรือประชาชนและนักท่องเที่ยวที่มีอายุระหว่าง 18-29 มีความเชื่อมั่นต่อการจัดการความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของเทศบาลนครรังสิตในทุก ๆ ด้าน ทั้งด้านการจัดการความปลอดภัย ด้านการให้บริการของเจ้าหน้าที่ และด้านการให้ความรู้เกี่ยวกับความปลอดภัย แตกต่างไปจากกลุ่มผู้ที่มีอายุอยู่ในระหว่าง 30-39 40-49 และ 50-59 คือ มีความเชื่อมั่นอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.38$) แต่ในขณะที่เดียวกันกลุ่มอื่นๆ กลับมีความเชื่อมั่นในเรื่องต่าง ๆ เหล่านี้อยู่ในระดับมาก

ปัจจัยทางด้านสถานภาพสมรส ปัจจัยทางด้านนี้จะเห็นได้ว่า ประชาชน/นักท่องเที่ยวที่มีสถานภาพสมรสที่เป็น หม้าย/หย่า/แยกกันอยู่ มีความเชื่อมั่นต่อการจัดการความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของเทศบาลนครรังสิต โดยเฉพาะในด้านการจัดการความปลอดภัย และด้านการให้ความรู้เกี่ยวกับความปลอดภัยแตกต่างไปจาก กลุ่มที่เป็นคนโสดและสมรสแล้วอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ คือ มีความเชื่อมั่นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.20$) ที่ค่อนข้างไปทางมากที่สุด ในขณะที่กลุ่มคนที่เป็นโสดและสมรสแล้ว มีความเชื่อมั่นในระดับมากเช่นเดียวกัน แต่ค่อนข้างโน้มเอียง หรือเอนเอียงไปทางปานกลาง หรืออีกนัยหนึ่งก็คือน้อยกว่ากลุ่มคนที่มีสถานภาพสมรสที่เป็นหม้ายฯ นั่นเอง ความแตกต่างดังกล่าวนี้ เป็นเพียงความแตกต่างในเชิงสถิติเท่านั้น ไม่มีความแตกต่างในเชิงเนื้อหาแต่อย่างใด ความเชื่อมั่นดังกล่าวนี้ยังคงเป็นกลุ่มเดียวกัน ระดับเดียวกันหรือระนาบเดียวกัน คือ มีความเชื่อมั่นในระดับมากหรือในระดับสูง ในส่วนของด้านการให้บริการของเจ้าหน้าที่และด้านการให้ความรู้เกี่ยวกับความปลอดภัยนั้นไม่มีความแตกต่างกันแต่อย่างใด

ปัจจัยทางด้านระดับการศึกษา จะเห็นได้ว่า กลุ่มตัวอย่างหรือประชาชน/นักท่องเที่ยวหรือกลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาในระดับที่สูงกว่าปริญญาตรี มีความเชื่อมั่นต่อการจัดการความปลอดภัยในชีวิต

และทรัพย์สินของเทศบาลนครรังสิต โดยเฉพาะด้านการจัดการความปลอดภัย แตกต่างไปจากกลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรีและต่ำกว่าปริญญาตรีอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ คือ มีความเชื่อมั่นในระดับมากที่ค่อนข้างไปทางมากที่สุด ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาในระดับปริญญาตรีและต่ำกว่าปริญญาตรีมีความเชื่อมั่นในระดับมากเช่นเดียวกัน แต่มีความโน้มเอียงหรือเอนเอียงไปทางปานกลาง หรือมีความเชื่อมั่นน้อยกว่ากลุ่มที่มีการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรีดังกล่าวมาแล้ว อย่างไรก็ตาม ความแตกต่างดังกล่าวนี้ เป็นเพียงความแตกต่างในเชิงสถิติเท่านั้น ไม่มีความแตกต่างในเชิงเนื้อหาแต่อย่างใด ความเชื่อมั่นดังกล่าวนี้ยังคงเป็นกลุ่มเดียวกัน ระดับเดียวกันหรือระนาบเดียวกัน คือ มีความเชื่อมั่นในระดับมากหรือในระดับสูง

ปัจจัยด้านรายได้ จากการศึกษารีวิววิจัยในครั้งนี้จะเห็นได้ว่า กลุ่มตัวอย่างหรือประชาชนและนักท่องเที่ยวยังมีความเชื่อมั่นต่อ การจัดการความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของเทศบาลนครรังสิต มีความแตกต่างกันออกไปตามปัจจัยทางด้านรายได้ ในทุกๆ ด้านหรือทุกๆ เรื่องอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ กล่าวคือ กลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ตั้งแต่ 30001-50000 บาท และมีรายได้มากกว่า 50000 บาทขึ้นไปซึ่งอาจเรียกได้ว่าเป็นผู้ที่มีรายได้มาก มีความเชื่อมั่นแตกต่างไปจากกลุ่มผู้ที่มีรายได้ต่ำกว่า 10000 บาท และ 10001-30000 บาท หรืออาจเรียกได้ว่ามีรายได้น้อย ทั้งในเรื่องของการจัดการความปลอดภัย การให้บริการของเจ้าหน้าที่ และเรื่องของการให้ความรู้เกี่ยวกับความปลอดภัยเหล่านี้ อย่างไรก็ตาม แม้ว่ากลุ่มที่มีรายได้มาก จะมีความเชื่อมั่นแตกต่างไปจากกลุ่มผู้ที่มีรายได้น้อยดังกล่าวมาแล้วก็ตาม แต่ก็เป็นเพียงความแตกต่างในเชิงสถิติเท่านั้นจริงๆ แล้วไม่มีความแตกต่างในเชิงเนื้อหาแต่อย่างใด คือ ยังคงเป็นกลุ่มความเชื่อมั่นเดียวกัน ระดับเดียวกัน หรือระนาบเดียวกัน คือ มีความเชื่อมั่นในระดับมากหรือในระดับสูง

ปัจจัยด้านอาชีพ ซึ่งเป็นปัจจัยสุดท้ายที่นำมาศึกษาวิจัยในครั้งนี้ ซึ่งจะเห็นได้ว่า กลุ่มตัวอย่างหรือประชาชนและนักท่องเที่ยวย ที่เป็นนักเรียน/นักศึกษา มีความเชื่อมั่นต่อ การจัดการความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของเทศบาลนครรังสิตแตกต่างไปจากผู้ประกอบอาชีพอื่น ซึ่งได้แก่อาชีพเกษตร, ข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ, พนักงาน/ลูกจ้างหน่วยงานรัฐ, ค้าขาย, พนักงาน/ลูกจ้างบริษัทเอกชน, และอาชีพแม่บ้าน/พ่อบ้าน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้งในเรื่องของการจัดการความปลอดภัย เรื่องการให้บริการของเจ้าหน้าที่ และเรื่องการให้ความรู้เกี่ยวกับความปลอดภัย คือ นักเรียน/นักศึกษาเหล่านี้มีความเชื่อมั่นอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.38$, $\bar{X}=3.25$, $\bar{X}=3.4$) ในขณะที่ผู้ประกอบอาชีพอื่นๆ มีความเชื่อมั่นอยู่ในระดับมาก

ผลการทดสอบสมมติฐาน

ความแตกต่างของความเชื่อมั่นของประชาชนที่มีต่อการจัดการความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของเทศบาลนครรังสิตกับปัจจัยส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง จากผลการวิจัยหรือการทดสอบครั้งนี้ พบว่า ความเชื่อมั่นต่อการจัดการความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของเทศบาลนครรังสิตของประชาชน มีความแตกต่างกันจริงและแตกต่างกันออกไปอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติตามสมมติฐาน

การอภิปรายผล

จากการศึกษาถึงความเชื่อมั่นของประชาชนที่มีต่อการจัดการความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของเทศบาลนครรังสิต พบว่า ประชาชนตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นผู้ที่มาค้าขายหรือมาประกอบอาชีพค้าขาย เนื่องจากเทศบาลนครรังสิตเป็นเขตที่มีความเป็นเมืองสูงและมีแหล่งค้าขาย ห้างสรรพสินค้าหรือตลาดหลายแห่งอีกทั้งยังเป็นศูนย์กลางการเดินทาง

หากมองในด้านของความเชื่อมั่นต่อการจัดการความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน พบว่า ประชาชนมีความเชื่อมั่นมากในการจัดการความปลอดภัยของเทศบาลนครรังสิต โดยเชื่อว่า เทศบาลนครรังสิตมีการจัดการและดูแล สภาพแวดล้อมในเขตพื้นที่ที่มีความปลอดภัยและน่าอยู่ เมื่อสภาพแวดล้อมดี สิ่งอำนวยความสะดวกและสาธารณูปโภคดี ย่อมจะช่วยลดการก่อให้เกิดอันตรายลงไปได้ ซึ่งเทศบาลนครรังสิตได้มีการจัดสรรงบประมาณในการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อมและสุขภาพภายใต้ระเบียบกฎหมาย มีหน่วยงาน/เครือข่ายด้านการจัดการสิ่งแวดล้อม โดยมีกิจกรรมประเด็นเพื่อการเรียนรู้ เรื่องโครงการบ้านมั่นคงเรื่องสิ่งแวดล้อม มีศูนย์ประสานงานระดับตำบล ซึ่งมีความสอดคล้องกับงานของ ปิยะ กล้าประเสริฐ (2561) ที่พบว่า สภาพแวดล้อมต่าง ๆ ที่มีต่อประชาชนในชุมชน เป็นปัจจัยสำคัญที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิภาพการให้บริการสาธารณะ และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ ศศิกาญจน์ ศรีโสภณ (2558) ที่พบว่า ลักษณะสภาพแวดล้อมทางกายภาพและเงื่อนไขสังคมบางอย่างสามารถช่วยทดแทนความรู้สึกไม่ปลอดภัยที่มีต่อสภาพแวดล้อมทางกายภาพลักษณะที่เสี่ยงต่อการเกิดอาชญากรรม ในชุมชนได้ เป็นการป้องกันอาชญากรรมโดยการออกแบบสภาพแวดล้อม ที่มุ่งเน้นให้เกิดการเปลี่ยนแปลงลักษณะทางกายภาพในสถานที่ที่มีความเสี่ยง เพื่อให้เกิดความเหมาะสมและปลอดภัยกับผู้ถูกกระทำหรือเหยื่ออาชญากรรมมากที่สุด เช่น การเพิ่มแสงสว่างไฟฟ้า การสร้างรั้วให้กับชุมชน (สุดสงวน สุธีสร, 2547)

ในด้านการให้บริการของเจ้าหน้าที่ในการจัดการความปลอดภัย พบว่า ประชาชนส่วนใหญ่มีความเชื่อมั่นว่าเจ้าหน้าที่มีบุคลิกภาพที่มีความน่าเชื่อถือและไว้วางใจได้อยู่ในระดับมาก และเจ้าหน้าที่มีความรู้ ความสามารถ และทักษะในการแก้ไขปัญหา อีกทั้งยังให้บริการด้วยรวดเร็วและเป็นธรรมมีความซื่อสัตย์และโปร่งใส ซึ่งเป็นนโยบายที่เทศบาลนครรังสิตมีความยึดมั่นว่า “เทศบาลนครรังสิตเป็นนครแห่งคุณภาพชีวิต” โดยมีนโยบายหลัก คือ การสร้างระบบบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพ โดยให้ความสำคัญสนับสนุนและส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชน โปร่งใส และตรวจสอบได้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ องค์การบริหารส่วนตำบล หนองตะไก่ อำเภอนองบุญมาก จังหวัดนครราชสีมา (2552) พบว่า ภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีความพึงพอใจมากที่สุด ด้านเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการ และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ อัญชลี ดุสิตสุทธิรัตน์ (2559) พบว่าในภาพรวมประชาชนมีความพึงพอใจ ต่อการให้บริการขององค์การบริหารส่วนตำบลบางโปรงอาจเนื่องจากประชาชนมีความพึงพอใจในการให้บริการของเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานเกี่ยวกับงานด้านต่าง ๆ โดยเฉพาะด้านเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการและด้านขั้นตอนการให้บริการได้คะแนนอยู่ในระดับมาก รวมทั้งเจ้าหน้าที่มีการใช้กฎหมายอย่างเคร่งครัด สอดคล้อง

กับงานของ พิมพ์ธรา พัสตุประดิษฐ์ (2563) ที่พบว่า การบังคับใช้กฎหมายและกำหนดบทลงโทษแก่ผู้กระทำความผิดอย่างเคร่งครัดจะช่วยลดการเกิดอาชญากรรม ลดความรุนแรงของปัญหา อีกทั้งควรมีการประสานการทำงานร่วมกันเพื่อให้งานรักษาความปลอดภัยมีประสิทธิภาพมากขึ้น และสอดคล้องกับงานของ อรรถพล พรศิริรัตน์ (2563) ที่พบว่า ความเข้มงวดของเจ้าหน้าที่ในการบังคับใช้กฎหมายให้มีความเข้มงวดมากขึ้น

ด้านการให้ความรู้เกี่ยวกับเกี่ยวกับการดูแลความปลอดภัย พบว่า ประชาชนเชื่อมั่นว่าหน่วยงานเทศบาลนครรังสิตประชาสัมพันธ์ให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์แก่ประชาชนทั่วไปมากที่สุด การตั้งศูนย์ร้องเรียนตามจุดต่าง ๆ 24 ชม. มีสายด่วนปรึกษาปัญหาการจัดการและดูแลความปลอดภัย รวมถึงฝึกอบรมเกี่ยวกับความปลอดภัยให้แก่ประชาชนอย่างทั่วถึง ซึ่งมีความเชื่อมั่นอยู่ในระดับมาก ซึ่งการให้ความรู้แก่ประชาชนเป็นพื้นฐานสำคัญในการที่จะทำให้ประชาชนดูแลตนเองให้ปลอดภัยจากอันตรายต่าง ๆ ได้เบื้องต้น อีกทั้งการดึงประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการความปลอดภัยจะทำให้ประชาชนช่วยสอดส่องและเป็นหูเป็นตาให้กับเจ้าหน้าที่ ซึ่งความสอดคล้องกับงานวิจัยของ วิกรานต์ เผือกมงคล (2559) ที่พบว่า แนวทางการลดความเสี่ยงภัยในชีวิตและทรัพย์สินนั้นควรมีการส่งเสริมการรับรู้การป้องกันความเสี่ยงภัยในชีวิตและทรัพย์สินให้กับบุคคล ส่งเสริมให้ชุมชนเกิดการรับรู้ และการให้ชุมชนเห็นคุณค่าของการป้องกันความเสี่ยงภัยในชีวิตและทรัพย์สินระดับชุมชนเพิ่มขึ้นจะช่วยลดความเสี่ยงภัยในชีวิตและทรัพย์สินของบุคคลและชุมชนลง สอดคล้องกับงานของ อภิญาพาทีไพเราะ (2563) การมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันปัญหาอาชญากรรมของชุมชนตอนเจดีย์อำเภอนมทวน จังหวัดกาญจนบุรี โดยบุคคลที่มีส่วนสำคัญอย่างยิ่งในการโน้มน้าวให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมกับกิจกรรม และโครงการต่างๆ คือ ผู้นำชุมชนและคณะกรรมการชุมชนในการชักชวนคนในพื้นที่เข้ามาเป็นอาสาสมัครเพื่อดูแลความเรียบร้อยของชุมชน การใช้ความสัมพันธ์ที่ดีกับผู้นำชุมชนส่งผลให้ได้รับความร่วมมือในการประชาสัมพันธ์โครงการหรือกิจกรรมต่าง ๆ เช่นเดียวกับงานของ สันทกฤษณ์ บุญช่วย และ สมุนทิพย์ จิตสว่าง (2562) ที่พบว่า ปัจจัยสำคัญอยู่ที่ผู้นำขององค์กร และการมีส่วนร่วมของประชาชนให้มามีส่วนร่วมกับองค์กรในฐานะเจ้าของพื้นที่ แทนที่จะรอพึ่งพิงจากรัฐบาลหรือองค์กรท้องถิ่นขนาดใหญ่เพียงอย่างเดียว และสอดคล้องกับ อรทัย ก๊กผล และฉัตรวี ปริสุทธิญาณ อ่างถึงใน อนุจิตร ชินสาร (2557) กล่าวคือ ผู้นำองค์กรทั้งฝ่ายการเมืองและฝ่ายข้าราชการประจำไม่ว่าจะมีบทบาทในฐานะใดจะต้องมีความตั้งใจแน่วแน่และจริงจังต่อการมีส่วนร่วมของประชาชน

จากการศึกษาโดยภาพรวมนั้น พบว่า ประชาชนส่วนใหญ่มีความเชื่อมั่นต่อการจัดการความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินอยู่ในระดับมาก และเมื่อนำมาวิเคราะห์ความแตกต่างของความเชื่อมั่นของประชาชนต่อการจัดการความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของเทศบาลนครรังสิตจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล พบว่า ปัจจัยด้าน อายุ สถานภาพสมรส อาชีพ และรายได้ และระดับการศึกษา มีผลทำให้เกิดความแตกต่างในความเชื่อมั่น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของสุวัดี ไกรสกุล และ จุฑาภรณ์ คงรักษ์กวิน (2558) พบว่าอาชีพ และรายได้ต่างกัน มีความพึงพอใจต่อการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่

สถานีตำรวจภูธรบางศรีเมืองแตกต่างกัน และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ ไพโรจน์ โกษา (2557) ที่พบว่า อายุ สถานภาพการสมรส มีผลต่อการมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรม

ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย

จากการศึกษาเรื่องความเชื่อมั่นของประชาชนต่อการจัดการความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของเทศบาลนครรังสิต สามารถสรุปข้อเสนอแนะได้ดังนี้

1. ในเรื่องของการจัดการความปลอดภัยควรมีการปรับปรุงเทคโนโลยีที่ใช้ในการป้องกันภัย
2. ในเรื่องการบริหารของเจ้าหน้าที่ การดึงประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมเป็นสิ่งสำคัญในการลดปัญหาการเกิดอันตรายในชีวิตและทรัพย์สิน
3. การให้ความรู้และการอบรมประชาชน ควรตระหนักในการให้ความรู้เกี่ยวกับการจัดการความปลอดภัย สร้างจิตอาสาในการร่วมปฏิบัติและฝึกงานร่วมเจ้าหน้าที่เพื่อสร้างความเข้มแข็ง
4. โดยภาพรวม ค่าสถิติความเชื่อมั่นของประชาชนต่อการจัดการความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของเทศบาลนครรังสิตโดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยมี 2 กลุ่ม (กลุ่มอายุ 18-29 ปี และกลุ่มนักศึกษา) ที่มีความเชื่อมั่นในระดับปานกลางในบางด้านบางประเด็นนั้น เทศบาลนครรังสิต สามารถเน้นการทำงาน และพัฒนาการสื่อสารผ่านทาง Social media เพื่อเข้าถึงกลุ่มเป้าหมายทั้งสองดังกล่าว

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. เนื่องจากการศึกษาในครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณอย่างเดียวไม่สามารถถ่ายทอดความคิดเห็น ได้อย่างรอบด้าน จึงควรทำวิจัยเชิงคุณภาพควบคู่ไปด้วย
2. ทำการศึกษาในพื้นที่เขตเทศบาลนครอื่น เพื่อนำมาศึกษาเปรียบเทียบหาข้อค้นพบใหม่ ๆ
3. ทำการศึกษาเรื่องการจัดการความปลอดภัยในด้านอื่น เพื่อศึกษาว่าในปัจจุบันประชาชนมีความเสี่ยงภัยในด้านใดมากที่สุด

บรรณานุกรม

- บุญชม ศรีสะอาด. (2556). *วิธีการทางสถิติสำหรับการวิจัย* เล่ม 1 (พิมพ์ครั้งที่ 5). กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น
- ปิยะ กล้าประเสริฐ. (2559). การประเมินประสิทธิภาพการให้บริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดปทุมธานี. กรุงเทพฯ: *วารสารวิจัยและพัฒนาวลัยลงกรณ์ในพระบรมราชูปถัมภ์*.
- พนมศักดิ์ วิสัยเลิศ. (2553). *การจัดการความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของชุมชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านหม้อ อำเภอบ้านหม้อ จังหวัดสระบุรี*. (การศึกษานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต), มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

- พิมพ์ธรา พัสตุดุประดิษฐ์.(2563). แนวทางการเพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานรักษาความปลอดภัย นักท่องเที่ยวของข้าราชการตำรวจในสังกัดกองกำกับการ 3 กองบังคับการตำรวจท่องเที่ยว 1. (วิทยานิพนธ์ปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต), โรงเรียนนายร้อยตำรวจ. ไซเบอร์. (2557). การมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันอาชญากรรมเชิงในพื้นที่รับผิดชอบของสถานีตำรวจภูธรบางระกำจังหวัดพิษณุโลก, มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม, พิษณุโลก.
- มานะชัย อินฏ. (2545). มาตรการรักษาความปลอดภัยสำหรับระบบรถไฟฟ้าใต้ดินของการรถไฟฟ้าขนส่งมวลชนแห่งประเทศไทย. (วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต), มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- วิกรานต์ เผือกมจล. (2556). แนวทางการลดความเสี่ยงภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน. มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์:ปทุมธานี.
- ศศิกาญจน์ ศรีโสภณ. (2558). ความปลอดภัยและความรู้สึกปลอดภัยจากอาชญากรรมในสภาพแวดล้อมชุมชนอยู่อาศัยย่านเก่า เขตพระนคร กรุงเทพฯ กรณีศึกษาชุมชนตรอก ศิลป์-ตรอก ตึกดิน, *Veridian E-Journal, Silpakorn University ฉบับภาษาไทย สาขามนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์และศิลปะ*, 8(1).
- สุดสงวน สุธีสร. (2547). อาชญาวิทยา. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- สุวดี ไกรสกุล และ จุฑาภรณ์ คงรักษิณ. (2558). ความพึงพอใจของประชาชนต่อการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ตามโครงการโรงพักเพื่อประชาชนของสถานีตำรวจภูธรศรีเมือง จังหวัดนนทบุรี. *วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์*. มหาวิทยาลัยราชพฤกษ์.
- สันทกฤษณ์ บุญช่วย. (2562). การศึกษาปัจจัยที่นำไปสู่ความสำเร็จในโครงการป้องกันอาชญากรรมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตภาคกลาง. (รัฐศาสตรดุษฎีบัณฑิต) สาขาอาชญาวิทยาและงานยุติธรรม ภาควิชาสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- อัญชลี ดุสิตสุทธิรัตน์.(2559). ความพึงพอใจของประชาชนต่อการให้บริการขององค์การบริหารส่วนตำบลบางโปรง อำเภอมะนัง จังหวัดสมุทรปราการ. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ, กรุงเทพฯ.
- อภิญา พาทีไพเราะ. (2563). การมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันปัญหาอาชญากรรมของชุมชนดอนเจดีย์ อำเภอนมทวน จังหวัดกาญจนบุรี. (วิทยานิพนธ์ปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต), โรงเรียนนายร้อยตำรวจ.
- อนุกิตติ ชินสาร. (2557). นวัตกรรมการบริหารขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในภาคตะวันออก เชียงเหนือ. *วารสารราชพฤกษ์*; 12(3)
- อรรถพล พรศิริรัตน์. (2563). แนวทางการเพิ่มประสิทธิภาพการรักษาความปลอดภัยของตลาดน้ำดอนหวาย อำเภอสองพี่น้อง จังหวัดนครปฐม. (วิทยานิพนธ์ปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต), โรงเรียนนายร้อยตำรวจ.
- Cochran, W. G. (1963). *Sampling Techniques*. 2nd ed. New York: John Wiley.